

[Ulrich.]

kan holde. Der er ikke noget som helst til Hinder for, at Rigsdagen tager den tilbørlige Tid til at overveje dette Spørgsmaal. I alle Tilfælde agter jeg paa mit Partis Vegne i Udvalget at stille adskillige Spørgsmaal til den højtærede Minister og ønsker disse Spørgsmaal besvaret, og hvis ikke dette kan lykkes os, ønsker jeg selvfølgelig paa mit Partis Vegne ved anden eller tredie Behandling af dette Lovforslag at gøre grundig Rede for alle de forskellige Forhold, som vi mener spiller ind paa dette Omraade.

Paa mit Spørgsmaal om, om man ikke skulde begrænse Lovens Gyldighed til en kortere Periode, svarede den højtærede Minister, at man maatte have Regulering i en længere Periode. Ja, at en Regulering af Svineproduktionen maaske er paakrævet i en længere Periode, er muligt, og den agter vi fra vor Side ikke at modsætte os, men det er jo muligt, at *den* Metode, der her er antydet, ikke er den rigtige, og derfor vil der være al mulig Grund til, at Rigsdagen kan komme til at overveje, om man kan faa en anden Ordning, der bedre svarer til Formaalet. Derfor forekommer det mig, at det vilde være paakrævet at indskrænke denne Lovs Gyldighed f. Eks. til den 1. September; paa den Tid staar man overfor en ny Høst og kan da overveje, om man ikke kan ordne hele dette Forhold paa en meget bedre og for Befolkningen mere fordelagtig Maade end her foreslaaet.

Oluf Pedersen: Naar den højtærede Minister ikke kan takke Retsforbundet for dets Stilling til dette Forslag, er det for saa vidt ikke Retsforbundets Skyld, idet vi fra vor Side giver Tilslutning til en Kontingentering, som tager Sigte paa Englands-eksporten, men det, vi har vendt os imod, er en Regulering og Begrænsning af Produktionen i øvrigt. Hvis man altsaa vilde nøjes med at foretage de Foranstaltninger, som direkte er nødvendiggjort af Kontingenteringen overfor England, vilde man kunne faa ogsaa vor Tilslutning. Jeg finder det for øvrigt underligt, deri er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Ulrich, at man ikke, naar man kommer til Rigsdagen med Forslag om en Lovgivning paa dette Omraade, kan give Lovgivningsmagten Oplysning om, efter hvilke Principper Reguleringen skal foretages, om man f. Eks. har Sikkerhed for, at Reguleringen bliver saaledes, at de smaa Brug faar de Svin, der kan tilkomme dem; det faar man ikke nogen Sikkerhed for derigennem, at Fremgangsmaaden skal godkendes af Landbrugsraadet. Det, som i Virke-

ligheden sker igennem dette Lovforslag, det, som skal sikres udover Kontingenteringen overfor England, er en Prisforhøjelse herhjemme, og deroverfor vil jeg sige, at ogsaa i den Udtalelse, som er offentliggjort fra Landbo- og Husmandsforeningerne, peger man paa, at en Prisforhøjelse herhjemme ikke bringer Redning for det danske Landbrug. I det hele taget finder jeg det meningsløst, at man her gaar ind paa et saadant planøkonomisk Eksperiment, som det i Virkeligheden er. Jeg mener, det er galt at komme ind i en saadan Planøkonomi, hvad enten det saa er i et kapitalistisk Samfund, man vil gennemføre den, eller det er i Sovjet-Rusland, hvor det i lige saa høj Grad er Daarskab.

Aksel Larsen: Naar Retsforbundet nu ogsaa melder sig blandt dem, der forsøger at forsvare mere eller mindre daarlige Standpunkter med, at der eksisterer et Sovjet-Rusland, er det for det første nødvendigt at give det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen det velmente Raad ikke at tale om *for* mange Ting af den Slags, som han ikke har Begreb om. I Sovjet-Unionen har Planøkonomien været en Sejr, og den har været det, fordi Planøkonomi kun er mulig i et Land, som styres efter socialistiske Principper (Afbrydelse). Ja, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby er blevet vred paa mig, fordi jeg vilde skære Folkekirken ned, men jeg hørte i øvrigt ikke, hvad det ærede Medlems Afbrydelse gik ud paa og er derfor afskaaret fra at svare paa den. Men i Danmark har vi som bekendt kapitalistiske Tilstande, og derfor er Planøkonomi umulig her. Jeg tvivler ikke om, at det, man vil tilstræbe ved denne Lov og de Lovkomplekser, vi bliver stillet overfor i den nærmeste Fremtid, vil være nogle haltende Forsøg paa Planøkonomi, men reelt gaar det ikke ud paa andet end, at man ved en systematisk, kapitalistisk Lovgivning forringer Levevilkårene for den brede Befolkning, forhøjer Priserne paa de vigtigste Brugsgenstande og samtidig gennemfører forhøjede Skatter og Flaaninger paa forskellige Omraader. Vi har tilstrækkelig tydeligt faaet at se af de forskellige Partiføreres, de borgerlige Partiføreres Erklæringer, at man tilsigter Prisforhøjelser og lignende Ting, og det er ganske givet, at en effektiv Begrænsning af Svineproduktionen er en Forudsætning for, at man kan gennemføre en Prisforhøjelse paa dette Felt. Derfor kommer Loven, ikke af nogen anden Grund, og derfor er det ogsaa givet, at det kommunistiske Parti stemmer imod den.